UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Aphrodisio Presbytero. 274.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

appellat, ne propterea conturberis. Præſtat enim, cùm ſobrius ſis, temulentum videri, quàm cùm temulentia labores, ſobrium. Quandoquidem enim præ improbitate in furorem raptus, omnino ſubactus eſt, idcirco omnes deſipere atque à mente deduci cupit: quò nimirum eorum, quæ flagitioſè & ſceleratè agit, reprehenſiones effugiat.

ὁ ἐπίσκοπος, μὴ θορυβηθῇς. ἄμεινον γὰρ νήφοντα, δοκεῖν μεθύειν, ἢ μεθύοντα δοκεῖν νήφειν. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ τῆς κακίας ἐκβακχευθεὶς κατακράτος ἐχειρώθη, πάντας παραφρονεῖν βούλεται, ἵνα τοὺς ἐλέγχους ὧν παρανόμως δρᾷ διαφύγοι.

Apollonio Epiſcopo. 273.

Vtinam ad nos veniſſes, vt & certaminis, & coronæ, ac laudis & prædicationis particeps eſſes. Amicũ enim cæleſtis philoſophiç amore flagrantem, ſed qui poſteà nonnihil dormitaſſet, conſilio atque cohortatione, ac prçſertim diuini fauoris auxilio in viam reduximus. Ac nunc feſtum diem agitantes carmen triumphale canimus, atque ſermonum poculo temperato, ſpiritualibúſque epulis inſtructis, amicos conuiuio accipimus. Veni igitur, vt & nobis gratuleris, & cum illis lætitia exultes, & cum familiaribus ac neceſſariis oblecteris, & cum virtute ſaltites, ac denique improbitati ſuccenſeas, cuius tanta impudentia eſt, vt iis etiam, qui eam fugiunt, inſultet.

Ἀπολλωνίῳ ἐπισκόπῳ. σογ.

Εἴθε ἦλθες συμμεθέξων τοῦ ἄθλου, καὶ τοῦ στεφάνου ἀπολαύσων, καὶ τῆς ἀναῤῥήσεως κοινωνήσων. φίλον γὰρ ἐρῶντα τῆς οὐρανίου φιλοσοφίας, εἶτ᾽ ὀλίγον ἀπονυστάξαντα παραινέσει καὶ προτροπῇ τῆς θείας ῥοπῆς προηγουμένως βοηθησάσης ἐπανηγάγομεν. καὶ νῦν πανηγυρίζοντες, ᾄδομεν τὸ ἐπινίκιον μέλος, καὶ λόγων κρατῆρα κεράσαντες, λογικά τε ἐδέσματα παρασκευάσαντες, ἑστιῶμεν τοὺς φίλους. ἧκε τοιγαροῦν καὶ ἡμῖν συνησθησόμενος. κἀκείνοις συναγαλλιασόμενος, καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις συνευφρανθησόμενος καὶ τῇ ἀρετῇ συγκιρτήσων, τῇ τε κακίᾳ ἐπιτιμήσων, ᾗ τοσαύτη ἀναισχυντία πρόσεστιν, ὡς καὶ τοῖς φεύγουσιν αὐτὴν ἐπιπηδᾶν.

Aphrodiſio Presbytero. 274.

Magnopere miror, quî fiat, vt quæ perquàm aperta & dilucida ſunt, pleriſque obſcura eſſe videantur. Illud enim, Noli fieri iudex, nihil multiplex nec ſcitum habet, verùm perſpicuè clamat: Quoniam non facile diiudicari poteſt quid æquum ſit (multi enim ob ingenij tarditatẽ id minimè aſſequuntur: multi rurſum, quamuis ob mentis acumen id aſſequantur, tamen pecuniarum, vel metus, vel pudoris, vel amicitiæ, vel odij cauſa id peruertunt atque corrumpunt) idcirco ne committe, vt in huiuſmodi negotium te proiicias, quod & percipi vix poteſt, & cùm illud inueneris: minimè labefactate atque corrumpere, difficilius adhuc eſt.

Ἀφροδισίῳ πρεσβυτέρῳ. σοδ.

Μάλα θαυμάζω πῶς καὶ τὰ λίαν σαφῆ, ἀσαφῆ εἶναι πολλοῖς δοκεῖ. τὸ γὰρ, μὴ ζήτει γενέσθαι κριτὴς, οὐδὲν ποικίλον ἔχει, οὐδὲ σοφὸν, ἀλλὰ διαῤῥήδην βοᾷ. ἐπειδὴ δυσδιάγνωστόν ἐστι τὸ δίκαιον. πολλοὶ γὰρ διὰ βραδυτῆτα διανοίας, οὐκ ἐφικνοῦνται τούτου. πολλοὶ δὲ δι᾽ ὀξύτητα μὲν διανοίας ἐφικνοῦνται. διὰ δὲ χρήματα, ἢ φόβον, ἢ αἰδῶ, ἢ φιλίαν, ἢ ἔχθραν παραφθείρουσι τοῦτο, σὺ σαυτὸν μὴ ἐπιῤῥίπτε τοιούτῳ πράγματι, ὃ ἔργον μὲν ἐστὶ καταλαβεῖν. τὸ δὲ εὑρόντα μὴ διαφθεῖραι, ἐργωδέστερον τυγχάνει.

Μαρτινια-